

Apenkooien om volwassen te worden

Theater

Over het IJ-festival. Diverse voorstellingen op de NDSM-werf in Amsterdam. T/m 14/7. Inl. overhetij.nl

Door HERIEN WENSINK

Jongens zijn het, Vincent Brons en Milan Boele van Hensbroek. Maar wel grote jongens. Of dat willen ze graag zijn, getuige hun voorstelling *We are big boys* op het Over het IJ-festival. Ze zijn tenslotte al 22 en 24 („bijna 25”), „vet oud”. Maar wanneer ben je in Nederland als man nu echt volwassen? De jongens zoeken een duidelijk signaal. „Ik zou willen dat ik behoefte had om naar de opera te gaan”, verzucht Brons.

Als initiatierite doorlopen ze daarom een geestig apenkooiparcours, vol fysieke ‘ontberingen’, dat bij voltooing zal leiden tot officiële volwassenheid. Ze schrokken hamburgers en wurmen een piepklein

scheepje in een fles; want dat is wat mannen doen. De twee blinken uit in fysiek spel; in expressie en mimiek. De tekst is minder sterk. En het slot, waarin ze, eindelijk volwassen, transformeren tot pakdragende zombies die woorden grommen als ‘dossier’ en ‘modaal’ is wel grappig, maar niet bijster verrassend.

Origineler is de ontknoping van *In Limbo* van Berg&Bos, dat ook over volwassen worden gaat. Maar dertigers Lisa (Randy Fokke) en Jaap (Maurits van den Berg) ondergaan dat proces aarzelend, tastend en soms struikelend, aan de hand van de poëtische tekst van Rik van den Bos en begeleid door gevoelige liedjes van Jan Groenteman. Van den Berg zet de overspannen Jaap soms iets te gekweld neer, en ook Fokke speelt veel in hetzelfde register, maar daar staat een komisch-relativerende rol van Paul R. Kooij als Jaaps nuchtere baas tegenover. Zo zet Berg&Bos tot nadenken stemmende levensvisies

naast elkaar in een mild-absurdistisch en ontroerend universum.

Recht tegenover die voorzichtige verwondering staat de bravoure van de groep Lars Doberman. In *Een bebop verhaal* brengen zij Chet Baker tot leven via een caleidoscopisch geheel van scènes en muziek: snel, virtuoos en soms (ogenschijnlijk) geïmproviseerd, als bebop. Er is een komisch echonummer, een introductie in het drummen, en een doorrookte monoloog van de afgetakelde jazzster op leeftijd. De aaneenschakeling van scènes lijkt wat willekeurig en kent geen merkbare opbouw, maar de sfeer is dwingend en consequent.

Reinout Scholten van Aschat, Matthijs van de Sande Bakhuyzen, Mattias Van de Vijver en Jip van den Dool tonen zich getalenteerd en verbluffend muzikaal. Maar soms blijft *Een bebop verhaal* iets te veel hangen in pose en vorm. Zeker, ze zijn cool, maar ook uiterst ambitieus en een tikje ijdel. Jongens zijn het.